

KATEDRA
BLÍZKÉHO VÝCHODU
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova

Posudek na závěrečnou studentskou práci

Název práce: Romové v Turecku – případ Sulukule

Typ práce: bakalářská

Autor práce: Lucie Gabčová

Autor posudku: Jakub Kolářek

	Hodnocení ¹
Badatelská otázka/hypotéza	Velmi dobře
Způsob práce/metodologie	Nevyhovující
Naplnění cíle práce	Nevyhovující
Práce s prameny a odbornou literaturou	Nevyhovující
Stylistická úroveň a jazyková správnost	Nevyhovující
Struktura práce	Dobře
Formální náležitosti (citace, odkazy, bibliografie, rozsah ²)	Nevyhovující

Slovní hodnocení:

Práce volí zajímavé téma, které je, přinejmenším v českém kontextu, víceméně neznámé a umožňuje nahlížet na realitu současného Turecka netypickým prizmatem marginalizované menšinové komunity. Jejím těžištěm je popis a interpretace událostí spjatých s projektem městské obnovy čtvrti Sulukule v l. 2005–2012, který vyústil v rozsáhlé demolice domů místního romského obyvatelstva a jeho vystěhování, čímž došlo k uvolnění místa pro novou luxusní zástavbu.

Autorka práci dělí do tří částí, z nichž první představuje historii romské komunity v Turecku, druhá se podrobně věnuje událostem spjatým s přeměnou čtvrti a třetí se pokouší o analýzu mediální reflexe těchto událostí v tureckých médiích.

Jakkoliv záměr práce a základní plán jejího vypracování není špatný a první dvě kapitoly představují relativně solidní základ toho, co by mohlo být poměrně zdařilou historickou studií, práce jako celek obsahuje mnohé nedostatky, a to v některých případech zásadní.

Prvním, který je třeba zmínit je nedostatečná formální úprava práce. Pravopisné chyby, překlepy a problémy s formátováním jsou takřka všudypřítomné. Práce je z tohoto hlediska nehotová a neodpovídá nárokům na text určený ke zveřejnění (čímž bakalářská práce je). Mezi systematické problémy, kterých by se autorka měla vyvarovat, patří mj. užívání tzv.

¹ Zvolte: Výborně – velmi dobře – dobře – nevyhovující.

² Minimální stanovené rozsahy jednotlivých typů prací jsou: bakalářská práce 72 000 znaků (tzn. přibližně 40 stran textu) a diplomová práce 108 000 znaků (tzn. přibližně 60 stran textu).

KATEDRA
BLÍZKÉHO VÝCHODU
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova

amerických odstavců a zvýraznění citací třemi různými způsoby (odlišnou sazbou, uvozovkami a kurzívou).

Výrazné jsou ve výsledku i obsahové problémy.

Práce nemá dostatečně zpracovanou metodologii. Autorka si klade v zásadě tři výzkumné otázky („Jak byla tamní romská komunita zasažena, jaké možnosti obrany měla k dispozici a zdali zde došlo k porušení lidských práv [?]“), nicméně nedostatečně rozpracovává metody a postupy, pomocí nichž je chce zodpovídat a v práci se jim věnuje nesystematicky.

Za nejvíce problematickou lze nicméně považovat třetí část. Jde o analýzu mediálních výstupů týkajících se transformace Sulukule, která by, mj. skrze analýzu originálních pramenů, mohla potenciálně tvořit nosnou část celé studie. Její nekvalitní provedení, které jeví znaky narychlo a na poslední chvíli prováděné práce, se ovšem ve výsledku stává její hlavní slabinou.

Autorka, byť ve výsledku zahrnuje do analýzy 21 textů, si nestanovuje ani nedodrhuje žádnou metodu pro jejich výběr. Sama přiznává, že množství textů se jí nepodařilo dohledat a uvádí: „ke každému z médií jsem ale nakonec vybrala šest až sedm článků, které mi přišly jak zajímavé, tak vhodné jakožto příklady.“ Podobný arbitrární výběr je ale nejméně vhodnou metodou, neboť výzkumník by se měl snažit kritéria výběru stanovit dopředu a poté je dodržet, aby ve výběru nemohlo dojít ke zkreslení. V situaci, kdy je část článků nedostupných, jejich dostupnost se liší mezi jednotlivými zvolenými deníky, a výsledný výběr je pouze rozhodnutím autorky, se podobná analýza stěží může stát vhodným podkladem pro odpověď na otázku „jakým způsobem o projektu obnovy čtvrti Sulukule daná média referují, a tedy jaké informace a konečný obraz o situaci předkládají.“

Dále: Autorka zahrnuje do analýzy kontextovou sekci „Stručná historie médií“ (3.1), což není sám o sobě špatný krok, nicméně výsledné zpracování spíše budí pochybnosti. V případě deníku Cumhuriyet např. autorka uvádí, že „Být čtenářem tohoto deníku je synonymem pro přijetí demokratických hodnot a pluralitní společnosti.“ Jakkoliv autor tohoto posudku nedokáže jeho validitu posoudit, je to poměrně silné tvrzení, které zrovna neposiluje dojem kritického přístupu ze strany autorky; autorka též uvádí, že novinám byla udělena „cena za svobodu tisku“ aniž by specifikovala jaká; celé části též chybí jakékoliv odkazy na zdroje, a to navzdory tomu, že autorčiny formulace, jak se zdá, přebírají formulace z anglického článku věnovaného tématu na Wikipedii. Daná pasáž tak nespňuje nároky kladené na kvalitu akademického textu. O mnoho lépe na tom nejsou „medailonky“ věnované dalším dvěma deníkům.

Samotný obsah analýzy mediálních výstupů je pak nedostatečný co do jeho obsahu i formy prezentace. Jde ve své podstatě o výčet titulů článků opatřených stručným souhrnem, který postrádá celistvost psaného textu a podobá se spíše pracovním poznámkám. Formální úprava textu se zde pak již vymyká jakýmkoliv obecně přijímaným pravidlům (nejednotné formátování číslovaných seznamů, zvýraznění titulů článků kurzívou a podtržením). Konečně, i samotný závěr analýzy není příliš systematicky zpracován a působí poněkud zmatečně s některými navzájem si protiřečícími tvrzeními (na jedné straně „zcela nepatrné

**KATEDRA
BLÍZKÉHO VÝCHODU**
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova

rozdíly“ mezi jednotlivými deníky, na druhé straně rozdíly, které nepůsobí tak docela zanedbatelně a o nichž autorka referuje dále).

Na základě těchto nedostatků, které gradují především ve třetí, závěrečné části práce, mi nezbývá nic jiného než navrhnout vrácení práce autorce k přepracování.

Doporučení pro autorku:

1. Důkladná revize formální stránky práce a její uvedení do souladu se standardními požadavky.
2. Alespoň částečná revize struktury práce a její metodologie, systematizace výzkumných otázek a snaha o jejich jasnější zodpovězení.
3. Pokud se má analýza mediálního obsahu v této podobě (a nejsem si jist, zda je to nutné) stát součástí práce, je nutné ji provést na základě předem stanovených standardních postupů a předem si ujasnit, jaké otázky má zodpovědět a jakou roli má hrát ve vztahu k ostatním částem práce.

Celkové hodnocení:

Práci nedoporučuji k obhajobě.

Otázky k rozpravě:

-

V Praze dne 28. 8. 2023

.....
podpis